

Vec C-258/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

27. marec 2019

Vnútroštátny súd:

Kúria

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. marec 2019

Žalobkyňa:

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és
Idegenforgalmi Kft.

Žalovaný:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rozhodnutie

Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko)

ako odvolací súd

[*omissis*]

Žalobkyňa: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. ([*omissis*] Budapešť [*omissis*])

[*omissis*]

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Riaditeľstvo štátnej daňovej a colnej správy pre opravné prostriedky, Maďarsko) ([*omissis*] Budapešť [*omissis*])

[*omissis*]

Predmet sporu: žaloba v rámci správneho súdnictva v daňovej oblasti

[*omissis*] [procesné aspekty vnútroštátneho práva]

Výroková časť

Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko) [*omissis*] podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania s týmito prejudiciálnymi otázkami:

1. Je v rozpore so zásadou daňovej neutrality a s formálnymi požiadavkami práva na odpočítanie DPH prax členského štátu, ktorá sa na účely uplatnenia práva na odpočítanie dane zameriava výlučne na okamih, v ktorom nastala zdaniateľná udalosť bez zohľadnenia skutočnosti, že rozsah plnenia bol predmetom občianskoprávneho sporu medzi stranami, ktorý bol rozhodnutý v rámci súdneho konania, a že faktúra bola vystavená až po vydaní právoplatného rozsudku?
2. V prípade kladnej odpovede, je možné prekročiť premlčaciu lehotu na uplatnenie práva na odpočítanie DPH stanovenú právnymi predpismi členského štátu na päť rokov od okamihu poskytnutia služieb?
3. V prípade kladnej odpovede, ovplyvňuje uplatnenie práva na odpočítanie dane konanie príjemcu faktúry v prejednávanej veci, ktoré spočíva v zaplatení odmeny zhotoviteľovi určenej právoplatným rozsudkom až v konaní o výkone rozhodnutia začatým zhotoviteľom, v dôsledku čoho bola faktúra vystavená až po uplynutí premlčacej lehoty?

Príslušná právna úprava

Ustanovenia Únie platné v čase poskytovania služieb

Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (ďalej len „šiesta smernica“).

„Článok 10

1. a) Pojem ‚zdaniteľný prípad‘ predstavuje udalosť, na základe ktorej sú splnené právne podmienky potrebné na vznik daňového nároku.

b) ‚Daňový nárok‘ vzniká, keď sa daňový úrad podľa zákona stane v danom momente oprávneným požadovať daň od osoby povinnej túto daň zaplatiť, odhliadnuc od toho, že čas platby sa môže odsunúť.

2. Zdaniteľný prípad a daňový nárok vzniknú, keď sa dodá tovar alebo poskytnú služby. ...

...

Napriek predchádzajúcim ustanoveniam platí, že členské štáty môžu zabezpečiť, aby sa daň dala vybrať za určité plnenia alebo za určité kategórie osôb podliehajúcich dani buď

- najneskôr do vystavenia faktúry alebo dokumentu slúžiaceho ako faktúra, alebo
- najneskôr do prevzatia čiastky ceny, alebo
- v rámci stanoveného obdobia odo dňa vzniku zdaniteľného prípadu, ak sa nevystaví faktúra ani dokument slúžiaci ako faktúra, alebo ak sa vystaví neskoro.

...

„Článok 17

Vznik a rozsah práva na odpočet

1. Právo na odpočítanie dane vzniká v čase vyrubenia odpočítateľnej dane.

2. Pokiaľ sa tovary a služby používajú na účely jeho zdaniteľných plnení, daňovník má právo odpočítať nasledovné položky z dane, ktorú má zaplatiť:

a) daň z pridanej hodnoty splatnú alebo zaplatenú za tovary alebo služby, ktoré mu dodal alebo má dodať iný daňovník,

...“

„Článok 18

Pravidlá upravujúce výkon práva na zníženie dane

1. Aby sa mohlo uplatniť právo na zníženie dane daňovník musí:
 - a) pri odpočte dane podľa článku 17 (2) a) musí mať faktúru vystavenú podľa článku 22 (3),

...“

Ustanovenia Únie platné v čase vystavenia faktúry

Smernica Rady 2006/112/ES [z 28. novembra 2006] o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“).

„Článok 62

Na účely tejto smernice:

1. „zdaniteľná udalosť“ je udalosť, na základe ktorej sú splnené právne podmienky potrebné pre vznik daňovej povinnosti;
2. „daňová povinnosť“ vzniká, keď sa správca dane stane v danom momente oprávneným podľa zákona požadovať daň od osoby povinnej túto daň zaplatiť, odhladiac od toho, že čas platby sa môže odložiť.“

„Článok 63

Zdaniteľná udalosť nastáva a daňová povinnosť vzniká dodaním tovaru alebo poskytnutím služby.“

„Vznik a rozsah pôsobnosti práva na odpočítanie dane

Článok 167

Právo odpočítať daň vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpočítateľná.“

„Článok 168

Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpočítať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou,

...“

„Pravidlá upravujúce uplatnenie práva na odpočítanie dane

Článok 178

Zdaniteľná osoba musí spĺňať tieto podmienky, aby si mohla uplatniť právo na odpočítanie dane:

a) na odpočítanie dane uvedené v článku 168 písm. a), týkajúce sa dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, musí mať faktúru vyhotovenú v súlade s hlavou XI kapitolou 3 oddielmi 3 až 6,

...“

Príslušné ustanovenia maďarskej právnej úpravy v čase poskytovania služieb

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (zákon č. LXXIV z roku 1992 o dani z pridanej hodnoty; ďalej len „skorší zákon o DPH“).

§ 16

1. Daňová povinnosť pri dodaní tovaru a poskytnutí služieb vzniká v čase plnenia alebo prípadne čiastočného plnenia (ďalej spoločne len „plnenie“), s výnimkami uvedenými v § 17 a § 18.

2. Ak nie je v tomto zákone stanovené inak, určenie času plnenia sa riadi ustanoveniami Polgári Törvénykönyv [Občiansky zákonník]... .

§ 32

1. Zdaniteľná osoba podľa § 34 má nárok odpočítať si zo sumy dane, ktorú má zaplatiť:

a) sumu dane, ktorou ju pri dodávkach tovaru alebo poskytnutiach služieb zaťažila iná zdaniteľná osoba, v prípade transformácie spoločnosti aj jej právny predchodca, alebo zdaniteľná osoba na ktorú sa vzťahuje zákon o zjednodušenej dani z príjmu právnických osôb; ...

§ 35

1. S výnimkou prípadov, keď daňový poriadok stanovuje inak, možno nárok na odpočítanie dane uplatniť, len ak sú k dispozícii doklady, ktoré hodnoverným spôsobom preukazujú sumu dane zaúčtovanej na vstupe. Za takéto doklady sa považujú tieto doklady vystavené na meno zdaniteľnej osoby:

- a) faktúry, zjednodušené faktúry [v prípade § 32 ods. 1 písm. a) a g)]; ...

Príslušné ustanovenia maďarskej právnej úpravy v čase vystavenia faktúry

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty; ďalej len „zákon o DPH“).

§ 55

1. Daňová povinnosť vzniká, keď sa objektívne uskutoční zdaniteľné plnenie (ďalej len „plnenie“).

§ 119

1. Pokiaľ zákon nestanovuje inak, právo na odpočet dane vzniká vtedy, keď sa má určiť splatná daň zodpovedajúca dani vyčíslenej na vstupe (§ 120).

§ 120

Pokiaľ sa tovary alebo služby používajú, prípadne inak využívajú, na účely zdaniteľných dodaní tovarov a poskytnutí služieb zdaniteľnej osoby, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby, zdaniteľná osoba je oprávnená od dane, ktorú je povinná zaplatiť, odpočítať:

a) daň fakturovanú v súvislosti s nadobudnutím tovaru alebo poskytnutím služieb inou zdaniteľnou osobou vrátane osôb a organizácií podliehajúcich zjednodušenému režimu dane z príjmu právnických osôb;

§ 127

1. Uplatnenie práva na odpočítanie je viazané na hmotnoprávnu podmienku, že zdaniteľná osoba osobne disponuje:

a) v prípade uvedenom v § 120 písm. a) faktúrou vystavenou na jej meno preukazujúcou uskutočnenie plnenia; ...

Procesné ustanovenia maďarskej právnej úpravy týkajúce sa uplatnenia práva na odpočítanie

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon č. XCII z roku 2003, ktorým sa stanovuje daňový poriadok; ďalej len „daňový poriadok“).

§ 164

1. Právo na odpočítanie dane sa premlčí v lehote piatich rokov od posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie, alebo pri absencii daňového priznania alebo hlásenia, v ktorom vznikla povinnosť daň zaplatiť. Ak zákon nestanovuje inak, právo žiadať o verejnú

prostriedky a právo žiadať o vrátenie preplatku dane sa premlčí v lehote piatich rokov od posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom dané právo vzniklo.

Skutkový stav

- 1 Žalobkyňa uzatvorila 12. novembra 1996 a 17. septembra 1997 s obchodnou spoločnosťou zmluvy o dielo na vykonanie prác súvisiacich s leteckou telekomunikačnou sieťou. Zhotoviteľ nemohol v zmysle zmlúv požadovať protihodnotu za vykonanie položiek, ktoré zadávateľ neschválil žalobkyni. Žalobkyňa zaplatila zhotoviteľovi len časť odmeny, keďže medzi stranami vznikol spor o jej výške. Zhotoviteľ požadoval zaplatenie odmeny, ktorá mu patrí, pričom na tento účel podal návrh na začatie súdneho konania, v dôsledku čoho Fővárosi Ítéltábla (odvolací súd hlavného mesta Budapešť, Maďarsko) vo svojom rozsudku č. 3.Pf.20.756/2004/5 zo 17. septembra 2004 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť sumu 19 703 394 HUF spolu s úrokmi z omeškania. Žalobkyňa podala proti uvedenému rozhodnutiu opravný prostriedok, ale Legfelsőbb Bíróság (Najvyšší súd, Maďarsko [názov používaný do roku 2012 pre Kúria]) rozsudkom č. Pfv.VII.21.212/2010/6 z 5. októbra 2010 potvrdil rozsudok Fővárosi Ítéltábla (odvolací súd hlavného mesta Budapešť, Maďarsko). Žalobkyňa zaplatila zhotoviteľovi odmenu v rámci výkonu rozhodnutia a zhotoviteľ na žiadosť žalobkyne vystavil 15. júna 2011 faktúru, v ktorej bol uvedený ako dátum plnenia 6. jún 2011.
- 2 Žalobkyňa odpočítala daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), ktorá bola uvedená na faktúre vo výške 3 940 679 HUF v daňovom priznaní k DPH za druhý štvrtrok 2011. Daňová správa vykonala pred zaplatením súm overenie, na základe ktorého konštatovala, že žalobkyňa podala žiadosť o vrátenie dane neoprávnene a uložila jej daňovú pokutu vo výške 394 000 HUF. Podľa tejto daňovej správy, v zmysle § 36 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 15 skoršieho zákona o DPH začala premlčacia lehota plynúť 31. decembra 2004, takže právo žiadať o vrátenie DPH sa premlčalo 31. decembra 2009. Žalobkyňa namietala proti stanovisku daňovej správy, pričom na tento účel podala žalobu, ktorá bola súdom prvého stupňa zamietnutá. Kúria (Najvyšší súd) neskôr rozsudkom č. Kfv.V.35.490/2014/5 zrušil tak rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prijaté daňovou správou prvého stupňa, pričom daňovej správe nariadil začať nové konanie. Kúria (Najvyšší súd) sa domnieval, že na rozdiel od názoru daňovej správy nebol uplatniteľný § 16 ods. 15 skoršieho zákona o DPH, ale bolo potrebné určiť čas plnenia v súlade so všeobecnými ustanoveniami zákona.
- 3 V novom správnom konaní daňová správa na základe rozsudku Fővárosi Ítéltábla (odvolací súd hlavného mesta Budapešť, Maďarsko) stanovila ako dátum plnenia 16. november 1998, a v dôsledku toho zamietla právo na odpočítanie DPH z dôvodu premlčania. Podľa odôvodnenia správneho rozhodnutia, skorší zákon o DPH jasne priradil vznik práva na odpočítanie k okamihu, kedy sa daň stane splatnou. Právo na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe za služby vzniká teda v rovnakom čase, ako vzniká daňová povinnosť dodávateľa v súvislosti s tou istou

transakciou. Daňová správa sa domnievala, že na faktúre vystavenej zhotoviteľom bol nesprávne uvedený dátum plnenia, keďže v skutočnosti došlo k plneniu už 16. novembra 1998, takže právo žalobkyne na odpočítanie tiež vzniklo v tom istom čase. Zdôraznila, že čas plnenia uvedený na faktúre sa nevzťahuje na zaplatenie, ale na ukončenie hospodárskej transakcie medzi stranami.

- 4 Žalobkyňa vo svojej žalobe vo veci správneho súdnictva uviedla, že ustanovenia týkajúce sa práva na odpočítanie dane a jeho premlčania sa nevzťahujú na premlčanie pohľadávky žalobkyne. S odkazom na § 326 ods. 1 a 2 a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (zákon č. IV z roku 1959 o Občianskom zákonníku) uviedla, že premlčacia lehota ani nezačala plynúť, ale spočívala. Právo na odpočítanie vzniklo až vtedy, keď žalobkyňa disponovala správne vystavenou faktúrou. Podľa § 35 skoršieho zákona o DPH, uplatnenie práva na odpočítanie predpokladá, že zdaniteľná osoba má k dispozícii faktúru za transakciu vystavenú na jej meno. Žalobkyňa do roku 2011 nemala k dispozícii takúto faktúru. Podľa názoru žalobkyne bola na účely uplatnenia práva na odpočítanie podstatná skutočnosť, že uskutočnila platbu. Faktúru vystavenú zhotoviteľom zaplatila v druhom štvrtroku 2011, takže do tej doby nebola splnená podmienka, aby iná zdaniteľná osoba preniesla na žalobkyňu sumu DPH. Stanovisko prijaté v správnom rozhodnutí viedlo k tomu, že zhotoviteľ zaplatil do štátneho rozpočtu sumu DPH zaplatenú na výstupe žalobkyňou bez toho, aby si žalobkyňa mohla uvedenú sumu odpočítať alebo kompenzovať.
- 5 Súd prvého stupňa žalobu žalobkyne zamietol.
- 6 Medzi stranami je nesporné, že zhotoviteľ v roku 1998 splnil povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmlúv o dielo uzatvorených so žalobkyňou. Z občianskoprávneho rozsudku medzi účastníkmi konania vyplýva, že konanie žalobkyne bránilo zhotoviteľovi vystaviť faktúru týkajúcu sa jeho odmeny, keďže žalobkyňa zaplatila zhotoviteľovi sumu, ktorá mu prislúchala, až v konaní o výkone rozhodnutia, a že zhotoviteľ vystavil faktúru až po zaplatení. Čas plnenia podľa faktúry nastal 6. júna 2011, ale podľa názoru súdu prvého stupňa žalovaný správne poznamenal, že k plneniu zmluvy zo strany zhotoviteľa nemohlo dôjsť v roku 2011, pretože k nemu došlo už v roku 1998. Uvedený súd sa rovnako stotožnil s názorom žalovaného, podľa ktorého by sa čas plnenia nemal vzťahovať na zaplatenie hospodárskej transakcie uvedenej na faktúre, rovnako ako ani vznik práva žalobkyne na odpočítanie dane nesúvisí so zaplatením, ale vzťahuje sa na skutočnú realizáciu hospodárskej transakcie.
- 7 Z pravidla o premlčaní stanoveného v § 164 daňového poriadku vyplýva, že právo žiadať o vrátenie dane sa premlčí v lehote piatich rokov od posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom toto právo vzniklo. Súd prvého stupňa uviedol, že tak ako Fővárosi Ítéltábla (odvolací súd hlavného mesta Budapešť, Maďarsko) konštatoval vo svojom rozhodnutí, žalobkyni možno pripísať skutočnosť, že zhotoviteľ nemohol vystaviť faktúru v stanovenej lehote. Podľa názoru súdu prvého stupňa, žalovaný oprávnene určil čas plnenia, ktorý bol odlišný od času plnenia uvedeného na faktúre, takže žalovaný správne namietal proti žiadosti

žalobkyne o vrátenie dane, keďže právo na odpočítanie sa premlčalo uplynutím piatich rokov od jeho vzniku.

- 8 Žalobkyňa podala proti konečnému rozsudku kasačný opravný prostriedok, ktorým sa domáhala zrušenia rozsudku a prijatia nového rozhodnutia v súlade so zákonom. Podľa názoru žalobkyne, súd prvého stupňa ako aj žalovaný nesprávne vykladajú premlčanie práva na odpočítanie dane, keďže toto premlčanie sa nevzťahuje na žalobkyňu, ale na zdaniteľnú osobu, ktorá vystavuje faktúru a získa príjem. Žalobkyňa tiež zdôrazňuje, že právo na odpočítanie nevzniklo, kým jej nebola riadne vystavená faktúra. Z dôvodu absencie faktúry preto žalobkyňa nemohla uplatniť svoje právo na odpočítanie. Uvádza, že počas doby, kedy nie sú splnené podmienky práva na odpočítanie, nemôže premlčacia lehota plynúť. Žalobkyňa popiera, že jej konaniu možno pripísať skutočnosť, že faktúra nebola vystavená, pričom uviedla, že vystaviteľ faktúry ju mohol kedykoľvek vystaviť, ale neistota týkajúca sa výšky pohľadávky bránila splneniu jeho fakturačnej povinnosti. Z gramatického výkladu § 32 skoršieho zákona o DPH vyplýva, že žalobkyňa nemala právo na odpočítanie dane a rovnako ani nemohla začať plynúť premlčacia lehota až do doby, kým nebola daň prenesená. Na druhej strane sa žalobkyňa domnieva, že plnenie zmluvy znamená, že obidve zmluvné strany zmluvu plnia a nielen jedna z nich.
- 9 Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnému opravnému prostriedku žiada potvrdenie konečného rozsudku, pričom zdôrazňuje, že čas plnenia uvedený na faktúre sa nevzťahuje na zaplatenie, ale na dátum realizácie hospodárskej transakcie medzi stranami. V dôsledku toho uvádza, že konečný rozsudok správne určuje čas splnenia, a teda aj čas, kedy uplynula premlčacia lehota.

Stanovisko Kúria (Najvyšší súd)

- 10 Za okolností sporu opísaných vyššie, v ktorých medzi stranami vznikol spor týkajúci sa výšky odmeny za službu, a určenie tejto sumy je stanovené súdnym rozhodnutím, pričom faktúra je vystavená až po zaplatení, Kúria (Najvyšší súd) kladie otázku, či možno ignorovať ustanovenia šiestej smernice a smernice o DPH týkajúce sa plnenia, a teda prenesenia dane, a či pri absencii faktúry, ktorá predstavuje formálnu požiadavku práva na odpočítanie dane, je možné porušiť právne predpisy členského štátu o premlčaní. Kúria (Najvyšší súd) rovnako kladie otázku, či uplatnenie práva na odpočítanie dane ovplyvňuje skutočnosť, že si žalobkyňa dobrovoľne nespĺnila svoju platobnú povinnosť podľa právoplatného rozsudku, ale tak urobila až v konaní o výkone rozhodnutia začatom na návrh zhotoviteľa, navyše pri zohľadnení skutočnosti, že faktúra, ktorá predstavuje formálnu požiadavku práva na odpočítanie, bola vystavená až potom, čo žalobkyňa zaplatila, a vyžiadala si ju od zhotoviteľa, preto je potrebné určiť čas, od ktorého sa začína počítať lehota na uplatnenie tohto práva.
- 11 Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) sa viackrát zaoberal vecnými a formálnymi požiadavkami odpočítania DPH. Pokiaľ ide o vecné požiadavky

konštatoval, že právo na odpočítanie vzniká v momente, keď sa daň stane splatnou, teda v čase, keď sa uskutočnilo poskytnutie služieb. Súdny dvor pri skúmaní lehoty na ich splnenie vo svojom rozsudku C-533/16 [Volkswagen], bod 43, ktorý sa odvoláva na návrhy generálneho advokáta, uviedol, že hoci právo na odpočítanie DPH podľa článku 167 smernice o DPH vzniká súbežne so vznikom daňovej povinnosti, uplatnenie tohto práva je v zmysle článku 178 tejto smernice v zásade možné až vtedy, keď má zdaniteľná osoba faktúru.

- 12 Keďže vzhľadom na spor medzi stranami týkajúci sa výšky odmeny bola faktúra vystavená až po zaplatení v roku 2011, právo žalobkyne na odpočítanie mohlo vzniknúť až v tomto okamihu. Nemožno ignorovať skutočnosť, že zhotoviteľ, ktorý vystavil faktúru, tiež nedostal do tohto okamihu sumu splatnej dane, a až potom ju uhradil do štátnej pokladnice. Kúria (Najvyšší súd) sa domnieva, že lehota na uplatnenie práva na odpočítanie DPH by sa mala počítať od okamihu, kedy sa po poskytnutí služby preniesla suma DPH, zaplatila sa do štátnej pokladnice a vystavila sa faktúra v súlade so smernicou.
- 13 Žalovaná daňová správa posudzuje uplatnenie práva na odpočítanie DPH k okamihu pôvodného plnenia, a vzhľadom na premlčaciu lehotu piatich rokov považuje žiadosť o vrátenie dane za premlčanú. Tento postup je však podľa názoru Kúria (Najvyšší súd) v rozpore so zásadou daňovej neutrality. Cieľom systému odpočtov je totiž úplne zbaviť podnikateľa zaťaženia DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho ekonomických činností. Spoločný systém DPH preto zaručuje daňovú neutralitu všetkých ekonomických činností bez ohľadu na ich ciele alebo výsledky týchto činností pod podmienkou, že tieto činnosti samy v zásade podliehajú DPH. Táto zásada by bola porušená, ak by sa uplatnenie práva na odpočítanie DPH, ktorá je uvedená na faktúre vystavenej za opísaných okolností, zamietlo z dôvodu reštriktívneho výkladu času plnenia, bez zohľadnenia osobitostí prejednávanej veci.
- 14 Súdny dvor rovnako prijal rozhodnutia týkajúce sa právnych predpisov členských štátov o premlčaní (napríklad rozsudky C-8/17 [Biosafe - Indústria de Reciclagens] a C-533/16 [Volkswagen]). V uvedenom rozsudku vo veci Volkswagen uviedol, že právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej za okolností, o aké ide vo veci samej, keď bola DPH fakturovaná zdaniteľnej osobe a táto osoba ju zaplatila až niekoľko rokov po dodaní predmetného tovaru, sa právo na vrátenie DPH odmieta priznať z dôvodu, že prekluzívna lehota stanovená uvedenou právnou úpravou na uplatnenie tohto práva začala plynúť od dátumu dodania tovaru a uplynula pred podaním žiadosti o vrátenie dane.
- 15 Súdny dvor vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že daňová správa môže odmietnuť priznať zdaniteľnej osobe právo na odpočítanie DPH, ak sa preukáže, že táto zdaniteľná osoba si podvodným spôsobom nespĺnila väčšinu formálnych povinností, ktoré jej prislúchajú na účely uplatnenia tohto práva (rozsudok C-332/15 [Astone], bod 59), a v rozsudku Volkswagen rovnako odkázal na potrebu, aby zdaniteľná osoba konala s náležitou starostlivosťou. Toto

odôvodnenie bolo potvrdené v rozsudku vo veci C-8/17 [Biosafe - Indústria de Reciclagens] (bod 44), podľa ktorého sa prekročila rovnaká premlčacia lehota.

- 16 Okolnosti sporu umožňujú nepochybne konštatovať, že strany v súvislosti s DPH nekonali s cieľom zneužitia alebo s podvodným úmyslom, ale napriek tomu došlo zo strany žalobkyne k nekonaniu v dobrej viere, keď napriek právoplatnému rozsudku dobrovoľne nespĺnila svoju platobnú povinnosť. Kúria (Najvyšší súd) preto tiež kladie otázku, či uplatnenie práva na odpočítanie dane ovplyvňuje taký druh nekonania v dobrej viere zo strany zdaniteľnej osoby, ktorý mal za následok oneskorené vystavenie faktúry druhou zmluvnou stranou, ktorá vyčkávala na skutočné zaplatenie.

V Budapešti 7. marca 2019

[omissis][podpisy]

PRACOVNÝ DOKUMENT